

מסורת הש"ס

(א) לקמן פ"ג ע"פ כ"ה
(ב) וברא אלמס פ"ו
דמלתין דף פתח. א"ת
המטות לר"ך שנתן עפר
מיתח למטה ועפר מיתח
למעלה וביא חלשים ט"ו.
(ג) ג"ל פקתה ויחזר לקמן
ק"ו ונכנסת נה ויחזר מ"ג
ופר"י פקתה פקתה ויחזר
בערין נ"ג בלשון פקתה
אמר פקתה (ד) וינין
ת"ס' סנהדרין ע"ו. ד"ה סוף
חמה. (ה) ג"ל י"ב. (ו) ג"ל
(ז) ח' מנינה ט"ו. מקוואות
פ"ה משנה ו'. (ח) ג"ל
(ט) ג"ל אמר ד"ה א"ת.
(י) ג"ל פתח. (יא) ג"ל
כ"ח ד"ה וינין.

תורה אור הש"ס

1. ואיש איש מבני
ישראל וזמן הנה הנה
ביתכם אשר יגורו צדי
חיה או עוף אשר יאכל
וחשב את דמו וכבודו
בעפר. וירא י"ג
2. ובהנה שלמים
ואבלת שם ושמרת לפני
א"ל אלקיך. דברים כ"ו

גליון הש"ס

ג"ל אביעא ליה ט"א
צואר. ט"ו זה צדיק קטן
ע"י: שם את הנהיה היא
בשרה. ע"י סנהדרין ע"ו
ע"ל ת"ס' ד"ה ש"ו:
ר"י: ד"ה ט"א ב"י
ע"י: ד"ה ויחזר. ע"י כ"ה
פ"ט דמסורין:

הנהגות הב"ח

(א) ר"י: ד"ה לר"ך שנתן
עפר למטה עפר היתוח
ד"ה העפר:

הנהגות מור"ב

א' תורה וסורה וכו'
ע"י ס"ה. י"ב ד"ה
המולחם. ט"ו זה צדיק קטן
התורה טורה מ"א י'
היה להם אפר פרה ומ"ח
ה"ש' לקמן פ"ח פ"ט
ד' אלג מעשר שני לא היה
ט"ה ממחר הנה ד"ה
הי מחלות ד"ה וינין:

לענין רש"י

מביערי"ש
[מביערי"ש]. ט"ו.
חזקן לפירוש קטנה.

מוקף רש"י

עפר למטה. עפר מיתח
ולא על קרקע קשה
ולקמן פ"ג. עפר לא
נאמר. וכשהו עפר משמע
דלא כפי עפר אלף
כספי (ש"ס) דלא קפ"ד
אלף אלפי (ב"צ) ו'.
אלף בעפר. משמע
שואו נלל וטמן בעפר
קודם הכ"י (ש"ס) משמע
טלו עוף בעפר מיתח
(לקמן פ"ג). דמן הבריאה.
נ"ג הי"ס: ג"ל י"ב.
ישחט כדרכה. סוף
(ש"ס). מאן תנא דלא
בעי כוונה לשחיטה. דלא

השוחט פרק שני הולין

לא

עין משפט
נר מצוה

נדיע. וזהו שסניב הלאר: דמיפרמי.
כדמות מייגרי"ש גלע"ו
דאי ענד חלדה מבפנים היה יולא רוחב פי החך בין הכנפים ולא
היה חומתו: לר"ך ש"ין עפרי"ל. מיתוח למטה דלס"ל העפר
קשה לא מקרי עפר למטה: בעפר.
דמוזין ליה לעפרא דכולה כ"פסקא.
עפר כל הנקשה היה מסעי וכוחש
או שהיה עפר מיתוח ומזמנו
(ג"ל) ונכנסה לר"ך: פסקא. נקשה:
ל"ר זירא מלא זואר. דממתימן חוך
לזואר צעין ולא מינא מלא זואר
דוקא: איכעיא להו. האי חוך לזואר
דכ"י זירא משהו קאמר או מלא זואר
קאמר: אלף פשיטא מלא זואר חוך
לשני זוארים וש"מ מלא זואר.
דקמי ממתימן נמי כרישא אמוך
לזואר קאי: שאין לו קרניו. דרגילין
היו לעשות כמין קרניו לאומילין לני
על גביהן מניין לנד ראשן ומתוך
שהוא קטן מאד הוא נשטע מן הזואר
וכשהוא מולך ומניא דו"ס לחוש שגא
יתלדו הסמימן או ינקבו אומן הקרני:
מיכוע צוע. כשמולך ומניא מתוך
שהוא חד הוא טוק וקורע ולא
חוחך: מחטא דאושכפי.
הלכענין פשימוי מדורין ומחוכין מוטי
החפר: ואט"ג דלא מיכוין. לשחוט
אלף להפלת סכין מאן תנא: ועירא
דמן כרישא. עירי. הישיבה. ולי
נראה דאושעיא ועירא היה נקרא
דמן חרישא שפניו הישיבה: הוא מני
לה. שונה המשנה מרבו: והוא אמר.
מדעמו שהלכה כרבי נתן: (ס' וכו'ן
ששחטו. חרש שטיה וקטן: והא
אמרה רבא חדא זימנא. ולמה ליה
לרבא דמירק ממתימן ולמימר הא
הפילה הוא כשרה ולאשמעינן דסתס
לן תנא כ"י נתן הא אשמעינן רבא
חדא זימנא דסתס לן תנא כרבי נתן:
לריבא. ליה לרבא לאשמעינן
נתיבוי: אלף רבא דלא מיכוין.
אפילו לחמיכה בעלמא אי לאו
לאשמעינן רבא לא הוה דייקנא
מנייה הא הפילה הוא כשרה דאפילו
הפילה הוא היה אמניא לאשמעינן מה
הוא גופה אפטרסא לאשמעינן מה
שאתה וזכה אתה אוכל כדענין שמיטה
מכא אדם קמ"ל רבא דהא נמי דייקנא
מינה מדלא קמי הפיל סכין או זרק
סכין. והא דפריך והא אמרה רבא
חדא זימנא ולא פריך מנינא חדא
זימנא משום דממתימן לא מני צדיק
הפילה הוא דכשרה אלף רבא דייק
לה: נדה שנאנסה וענלה. לקמיה
[ע"י] מפרש הכי נאנסה: לביסה. לזוקק
לבעלה: טמא שאלט תרומה צניטה

חזין צואר כמלא צואר. לכאורה נראה שצריך להולין כל אומן מלא
זואר שחוך לזואר ולכן לר"ך זרין אומן שיעור ומיהו נראה דלרין
לר"ך ולא הולך שיעור זה אלף כדי שישחוט צניטה ופעמים שהסכין
חריף ושחוט הריבז בלא הולכת כמלא זואר: והא אמרה רבא היא
זימנא. אממתימן לא פריך הא
מנינא חדא זימנא כדפרש בקוטרס
משום דממתימן לא תנא צדיק רבא
ו' הא הפילה הוא כשרה אלף רבא
הוא דייק לה ועוד דאפילו אי מני
לה צדיק ממתימן לא היה יכול
להקשות דהא לא פריך ארבע למא
ליה למידק הא הפילה הוא כשרה הא
מנינא לעיל דממכשרין שמיטה חרש
שוטה וקטן דאי לאו דלמך רבא
אממתי דמשי"ר רבי נתן היא לא היה
מקשה כלום דלמא כמשי"ר מכשרין טפי
ואפילו רבנן מודו דמיכווי לחמיכה
בשר אלף פריך משום דלוקמין להיהו
כרבי נתן אלמא מכשרא ממתימן
אפילו היכא דלא מיכוין לחמיכה בשר
כרבי נתן אלמא מכשרא ממתימן
אפילו היכא דלא מיכוין לחמיכה בשר
כמו זרק סכין לנעלה בכותל ואסן כן
למה ליה לרבא למידק הא הפילה הוא
כשרה ומשני דה"ל ו' לנעלה עדיף
דמיתמין מיהא לחמיכה בעלמא אלף
הפילה לא מיכוין כלל לשום חמיכה:
ואי אשמעינן הפ"ה. השמך הך
לריבא לא הויה דומיא דלר"ך
דלא נא לפרש טעם אמאי אפטרין
ליה לרבא למימר גבי חרש שוטה
וקטן רבי נתן היא דל"כ מאי קאמר
אי נתן לה: [ו] ומשני
דה"א דסכין לנעלה עדיף
דמיתמין מיהא: [ח] אמאי
אצטרקא ורבא איצטרי
לאשמעינן:

שיטת מקובצת

א' לטטה דאם הקרקע
קשה לא מקרי עפר
הע"י: [ג] דכולה פקתא
הפ"ה ב"ה: [ד] ומוסנא
בפ"ה ל"כ ה"ס' ומח"ד
פקתא כפ"ה: [ד] ויש לחוש
שמא יתלדו הסמינים
וכו'. י"ב ג"א סמא
יתלדו את הקרניו ויקבו:
[ט] דכיון כמחוס וחרש
בגרה. י"ב ג"א דהוא ובני
מחוס כמחוס וכו':
[י] משום דבמתיני לא
תנא בהריא הפילה הוא
כשרה אלא רבא הוא דייק
לה ומיהו נראה דאפי
אי נתן לה: [ו] ומשני
דה"א דסכין לנעלה עדיף
דמיתמין מיהא: [ח] אמאי
אצטרקא ורבא איצטרי
לאשמעינן:

רבינו גרשום

דהתלוי שחיטתו ספולה
תיק: תהיו את הראש
בבית אחת שחיטתו ספולה
מגדני מלי אפר ששואל
דאפר קרא חין שחוט
לשונם כלומר לשון
משך: פקתא פלוא בלע"י
ובאיומל שאין לו קרניו
כלומר אבל לו
קרניו אמר דהיישק
שפא דרך שחיטתו קבכ
מחט
דאיושכפי מאי
משמא דאושכפי (החין)
[חשט] כככין ששחי
לחזקן החוט שחופר
בו: זימל שאין לו
קרניו שמוכפלין קרניו
לאחורין: אבל הכא דלא
קא מיכוין כלומר דלא
קא מיכוין אלא לנעשה
בכותל: טהורה לביטה
כלומר טהורה לשכב עם
בעלה כמחשבו המטה:
עון כרת הורה כלומר נדה
שהוא חייב כרת. איסור
מיתה. זו תרומה שהיא
מיתה כיוי שמיט דהיה
ומהו כ"י יתלדו: דה
כלים דלא בני כונה כלומר
כלים לאו בני כונה נעוה:
משום חרדליה של נעמים
דחשובין [ח] כמיס שאובין
ולא כמי מקרא אי נמי
גיגור ראשין

וכי

לביטה ו'אסורה לאכול בתרומה ור' יוחנן אמר אף לביטה לא טהרה א"ל רבא
לר"ג לרב דאמר טהורה לביטה ואסורה לאכול בתרומה עון כרת הותרה איסור
מיתה מיבעיא אמר ליה בעלה חולין הוא וחולין לא בעי כוונה ומנא תימרא
מיתה מיבעיא אמר על האדם ועל הכלים מהורין מאי לאו אדם דומיא דכלים מה
דכ"י ונלן ומוי נגשים אפי
מסורין לק דאשתיין וי"ע.

דבר רבתי הלך לר"ך צולר
החלטה על נעמים אפי מ"ס
צאנכן ק"ן דמסלן משום
דכ"י ונלן ומוי נגשים אפי
מסורין לק דאשתיין וי"ע.

לביטה ו'אסורה לאכול בתרומה ור' יוחנן אמר אף לביטה לא טהרה א"ל רבא
לר"ג לרב דאמר טהורה לביטה ואסורה לאכול בתרומה עון כרת הותרה איסור
מיתה מיבעיא אמר ליה בעלה חולין הוא וחולין לא בעי כוונה ומנא תימרא
מיתה מיבעיא אמר על האדם ועל הכלים מהורין מאי לאו אדם דומיא דכלים מה
דכ"י ונלן ומוי נגשים אפי מסורין לק דאשתיין וי"ע.